

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

12/03/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

21/03/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Πολύ καλός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας και την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που ο αξιολογούμενος έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό του φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι ο εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, που διδάσκει στην Α' τάξη του Δημοτικού Σχολείου Πλατέος, παρουσίασε ένα πολύ καλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή του στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό του έργο κρίνεται ως «Πολύ Καλό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 ο εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γλώσσα, Διδακτική Ενότητα 5η: Σκανταλιές, Κεφάλαιο 4: «Μπλε Όνειρα», Βιβλίο Μαθητή Γλώσσας Α' τάξης, Τεύχος Β', σελ. 14. 2η Διδασκαλία: Μαθηματικά, Ενότητα 5η: ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 50, ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΔΕΣ – ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΕΝΟ ΧΑΡΤΙ, Μάθημα 34: «Μονάδες και δεκάδες (I)», Βιβλίο Μαθητή Μαθηματικών Α' τάξης, Τεύχος Β', σελ. 14-15. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό του έργο, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Ο εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό επίπεδο προετοιμασίας, καθώς στις δύο διδασκαλίες παρατηρείται ενδεδειγμένη και συστηματική σύνδεση με το

ισχύον Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών (ΑΠΣ) και τις οδηγίες του εκπαιδευτικού υλικού. Η στόχευση της διδασκαλίας είναι σαφώς διατυπωμένη, με προοδευτική εστίαση στους γνωστικούς στόχους (π.χ. φωνολογική διάκριση, κατανόηση δεκαδικού συστήματος), και οργανικά ενταγμένη στο εκάστοτε θεματικό πλαίσιο. Ιδιαίτερα θετική είναι η προβλεπτικότητα της προετοιμασίας, με ευελιξία στον χρόνο και πρόβλεψη εναλλακτικών δραστηριοτήτων. Ορθώς επιλέγονται ποικίλα μέσα (Wordwall, εποπτικά υλικά, διαδραστικός πίνακας), όμως στη 2η διδασκαλία αναδεικνύεται ένα σημείο βελτίωσης: η ανεπαρκής αξιολόγηση της λειτουργικότητας των μέσων (χρωματιστά ξυλάκια) οδήγησε σε γνωστική ασάφεια. Η αδυναμία αυτή δεν αναιρεί τη γενικότερη εικόνα καλής προετοιμασίας, όμως αναδεικνύει την ανάγκη πιλοτικού ελέγχου των εποπτικών εργαλείων ως μέρος του διδακτικού σχεδιασμού. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Και στις δύο διδασκαλίες ο εκπαιδευτικός καταδεικνύει στέρεη και πολυεπίπεδη γνώση του γνωστικού αντικείμενου, όχι μόνο ως προς την εννοιολογική του ακρίβεια, αλλά και ως προς τη διδακτική του μετάφραση για την ηλικία των μαθητών της Α΄ Δημοτικού. Η ετοιμότητα αναδεικνύεται στην 1η διδασκαλία με την αναφορά σε φωνολογικές ιδιαιτερότητες («μπ» ως φθόγγος) και στην 2η με την άμεση προσαρμογή στρατηγικών (εναλλακτικά υλικά, όπως δέκα καλαμάκια, δεμένα με λάστιχο, για την αναπαράσταση της δεκάδας). Εξαιρετικής σημασίας είναι η μεταγνωστική επίγνωση που επιδεικνύεται, καθώς ο εκπαιδευτικός είναι σε θέση να κρίνει το παιδαγωγικό δυναμικό των μέσων που χρησιμοποιεί, να αναγνωρίζει δυσκολίες και να τις αναλύει. Εντούτοις, στη 2η περίπτωση η αρχική επιλογή εποπτικού υλικού (χρωματιστά ξυλάκια) δεν προέβλεψε την πιθανή γνωστική σύγχυση των μαθητών, γεγονός που υποδηλώνει μερική αστοχία στην προέκταση της γνωστικής ανάλυσης στην πράξη. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Ο εκπαιδευτικός εφαρμόζει πολυτροπική, διαφοροποιημένη και ενεργητική διδασκαλία, με προσεκτικά επιλεγμένες τεχνικές: καταιγισμός ιδεών, ομαδοσυνεργατική, ερωταποκρίσεις, αξιοποίηση ΤΠΕ, αναπαραστάσεις. Αυτά τα στοιχεία καταδεικνύουν σύγχρονη διδακτική προσέγγιση, ευθυγραμμισμένη με τις θεωρίες της κονστρουκτιβιστικής μάθησης (Piaget, Vygotsky, Bruner) και της διαφοροποιημένης διδασκαλίας (Tomlinson, 2001). Η παιδαγωγική ικανότητα για ενεργοποίηση πρότερης γνώσης, σταδιακή οικοδόμηση της νέας, και ενσωμάτωση κιναισθητικών και οπτικοακουστικών στοιχείων, αναδεικνύεται ως βασική δύναμη του εκπαιδευτικού. Ωστόσο, και στις δύο διδασκαλίες υπογραμμίζεται ανάγκη για περαιτέρω ενίσχυση της διαφοροποίησης με βάση τα κοινωνικοπολιτισμικά και μαθησιακά χαρακτηριστικά των μαθητών. Λείπουν πλήρως εξατομικευμένα ή διαφοροποιημένα φύλλα εργασίας, και στη 2η διδασκαλία απουσιάζει προκαταρκτικός έλεγχος της προσαρμοστικότητας των διδακτικών μέσων. γ) Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης: Και στις δύο διδασκαλίες παρατηρείται θετικό, ενθαρρυντικό και συμπεριληπτικό κλίμα. Ο εκπαιδευτικός επιδιώκει ενεργή συμμετοχή, προωθεί την αυτενέργεια, υποστηρίζει την κοινωνική συνοχή και λαμβάνει υπόψη τη σύνθεση της τάξης (πολιτισμικά/γλωσσικά στοιχεία, μαθησιακές ανάγκες, συνεργασία με παράλληλη στήριξη). Αυτές οι πρακτικές αντανakλούν παιδαγωγική επάρκεια και ηθική ευθύνη σύμφωνα με τις αρχές της συνεκπαίδευσης και της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Η διάταξη της τάξης, η ευκολία στην οργάνωση ομάδων και η οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης, ενισχύουν τη μαθησιακή ασφάλεια. Ενδείξεις ύπαρξης μη λεκτικών στρατηγικών διαχείρισης της τάξης και αξιοποίηση θετικής ενίσχυσης είναι εμφανείς. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Στο επίπεδο του αναστοχασμού, ο εκπαιδευτικός προβαίνει σε τεκμηριωμένη, παραγωγική και αυτοκριτική αποτίμηση της πρακτικής του. Κατά την 1η διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός ασκεί αναστοχασμό με ρεαλιστική αποτίμηση του χρόνου, αξιολογώντας θετικά την πρόοδο των μαθητών με βάση συγκεκριμένα μαθησιακά αποτελέσματα. Η παρατήρηση ότι «οι δραστηριότητες καλύφθηκαν πιο γρήγορα απ' ό,τι περίμενα» δείχνει ικανότητα προσαρμογής και ευελιξίας, στοιχεία καίρια στη σύγχρονη παιδαγωγική πρακτική. Ωστόσο, δεν γίνεται αναφορά σε στοχασμό για πιθανές δυσκολίες ή βελτιωτικές παρεμβάσεις, κάτι που θα ενίσχυε ακόμη περισσότερο την κριτική διάσταση του αναστοχασμού. Παρ' όλα αυτά, η τεκμηρίωση της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας μέσω της συμμετοχής των μαθητών, και η γενική διάθεση αυτοβελτίωσης, αποτυπώνεται με σαφήνεια. Στη 2η διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός επιδεικνύει σαφή και τεκμηριωμένο αναστοχασμό, αναλύοντας τι δεν λειτούργησε αποτελεσματικά (π.χ. ξυλάκια, επιλογή ασκήσεων στο Wordwall) και προτείνοντας εναλλακτικές στρατηγικές, όπως τα καλαμάκια με λάστιχο και πιο στοχευμένες ασκήσεις. Αναγνωρίζει τις γνωστικές προκλήσεις της ενότητας και υπογραμμίζει την ανάγκη για επαναληπτική εξάσκηση και διαφοροποίηση, στοιχεία που αποτελούν κλειδί στην αποτελεσματική διδασκαλία. Ο αναστοχασμός του είναι κριτικός, παραγωγικός και στοχεύει στη βελτίωση της πρακτικής του, όπως ορίζει η παιδαγωγική αξιολόγηση υψηλού επιπέδου. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού (αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού διαπιστώνεται ορισμένη εμπειρία στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και η κατοχή Μεταπτυχιακού τίτλου με θέμα: «ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΑΓΩΓΗΣ – ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ» από το Πανεπιστήμιο της Λευκωσίας. Επιπλέον, διαθέτει εμπειρία στην Ειδική Αγωγή αφού έχει εργαστεί ως εκπαιδευτικός παράλληλης στήριξης για 6 χρόνια. Συνοψίζοντας, ο εκπαιδευτικός παρουσιάζει πολύ καλή προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει

Κωδικός: 8bT9CG4ijRV7RP6nLT8rXg

σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας του, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής του. Η ενίσχυση της διαφοροποίησης και ο συστηματικός έλεγχος των υλικών και μεθόδων πριν τη χρήση (μετα-αξιολόγηση των εποπτικών μέσων), αποτελούν βασικά πεδία προς ενίσχυση για την περαιτέρω επαγγελματική του ανάπτυξη. Συνολικά, ο εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με βαθμολογία «Πολύ Καλά» στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.